

at forhindre, at Samlingerne for Finantslovens Skyld — og i Mar er det jo Finantsloven alene, hvormod der handles — gaar ud over de sex Maanedere. Midlet dertil vil jo være det, at man ubetinget nægter de midlertidige Finantslove eller foreløbige Bevillinger, hvad man nu vil kalde dem.

Jeg veed imidlertid, at der er mange ærede Medlemmer, som ønske, at Sagen behandles videre, som ønske at ændre det nu foreliggende Lovforslag, saa at det faar en anden Skikkelse, at det kunde modtages af Landsstinget, og jeg for mit Vedkommende kan naturligtvis Intet have derimod. Jeg skal ogsaa være villig til at stemme for Sagens Overgang til 2den og 3die Behandling; jeg skal stemme for de Ændringsforslag, der maatte fremsættes fra anden Side, og som tiltale mig, men mit Standpunkt er uafvigelig dette, til Slutning, til 3die Behandling at stemme imod Lovforslaget, og jeg henstiller til ærede Medlemmers Overveelse, om det dog ikke maatte være den rette Maade at behandle disse midlertidige Finantslove paa.

Rump: Jeg kan i det Bæsentlige slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra den meget ærede Landsstingsmand. Det, som ved det foreliggende Lovforslag maa være Hovedspørgsmaalet, er, om Landsstinget overhovedet i Mar skal indlade sig paa at vedtage en midlertidig Finantslov, aldeles affet fra, om Ordsheden er den ene eller den anden. Af det i Fjor nedsatte Finantsudvalg udtalte dette Thing's Flertals Repræsentanter i Betænkningen over den da forelagte midlertidige Finantslov, at man ikke mere burde vedtage midlertidige Finantslove uden som en Nødhjælp, naar ganske særlige Omstændigheder havde lagt Hindringer i Veien for, at man kunde have en ordinær Finantslov den 1ste April, samt at man ikke kunde betragte den blotte Omstændighed, at Rigsdagen ikke havde gjort den ordinære Finantslov færdig til 1ste April, som en tilstrækkelig Grund dertil. Naar der nu spørges, om der i Mar er tilstrækkelig Grund til at give en midlertidig Finantslov, har jeg ondt ved at faae fat paa, hvilke de særlige Omstændigheder skalde være. Man har anført — jeg har ikke hidtil hørt nogen anden Grund, at Rigsdagen i Mar paa Grund af Kristiansborg Slots Brand er bleven udsat en Maaned, saa at Rigsdagssamlingen den 1ste April kun vil have været 5 Maanedere, hvilket skalde være en fyldestgørende Grund til at give en midlertidig Finantslov. Det er mig ikke ganske klart, om dette er holdbart. Det forekommer

mig, at 5 Maanedere maatte være tilstrækkelig for Rigsdagen til at tilendebringe den ordinære Finantslov, i det Mindste naar den ikke har andet Indhold end den foreliggende, som i det Bæsentlige slutter sig til de tidligere Finantslove, og ikke indeholder flere nye og vigtigere Ting end de, der i Almindelighed findes paa hver Finantslov. I Fjor havde Rigsdagen ganske vist 6 Maanedere til at vedtage den ordinære Finantslov, og dog kom Spørgsmaalet til at foreligge om en midlertidig Finantslov, men der var jo det Særlige ved Behandlingen i Fjor — om det har været saa tidligere veed jeg ikke, men det var i ethvert Tilfælde i Fjor — at man, efter hvad der blev udtalt af Ordføreren for Finantsudvalget i det andet Thing, forsættelig havde forsinket Finantslovens Fremme i det andet Thing for at at holde Rigsdagen sammen saa længe som muligt. For tidligere Mar kunde man have anført en særlig Grund til, at Finantslovene ikke blev hurtigere færdige, nemlig i de Mar, da man i det andet Thing udfoldede en større Virksomhed for at fremme den øvrige Lovgivning. Der blev den Gang nedsat forskellige Udvalg, og hændtes det da let, at de Mænd, der vare Medlemmer af Folkethingets Finantsudvalg, og saa vare Medlemmer af andre Udvalg. Denne Virksomhed paa den øvrige Lovgivnings Omraade kunde medføre en Sinkelse af Arbejdet paa Finantsloven. Noget Saadant har imidlertid ikke foreligget i Mar, ja man har ikke en Gang gjort det Samme i Mar som i Fjor; den Gang havde man dog en Behandling af Lovene i det andet Thing; de blev henviste til et Udvalg, om ikke til mange Udvalg, saa dog til et stort Udvalg, og den, der er i Besiddelse af en velvillig og livlig Fantasi, kunde jo forestille sig, at Arbejdet paa de øvrige Love bidrog til at forsinke Finantslovsarbejdet. Men saaledes har det ikke forholdt sig i Mar. Det forekommer mig, at naar man har haft 5 Maanedere til at arbejde paa Finantsloven, og der ikke har været nedsat andre Udvalg eller i ethvert Tilfælde kun Udvalg af en meget liden Betydning, saasom Udvalgene angaaende Indfødsretsloven og Kontorholdsgodtgørelsesloven, saa maa der have været tilstrækkelig Tid til at fremme Finantsloven, saaledes at den kunde ventes færdig fra Rigsdagen den 1ste April. Nu har Rigsdagen været samlet paa femte Maaned, og man er i det andet Thing ikke naaet til 3die Behandling endnu. Det viser sig altsaa, at det Ønske, som blev udtalt fra Landsstingets Side i Fjor, den Gang den midlertidige Finantslov blev behandlet, og som kom frem i den Udvalgsbetænkning her i Thinget, som jeg